

[Aksel Larsen.]

sådan union vil stille dem langt stærkere i forhandlingerne såvel med EEC som med andre lande om handelspolitiske arrangementer og vil formentlig også kunne bidrage til, at der efterhånden kommer gang i arbejdet på at skabe netop det udvidede økonomiske samarbejde i Europa, som efter alt at dømme ikke vil være identisk hverken med EEC eller med et udvidet EEC, men muligvis en eller anden form for samarbejde eller sammenslutning mellem EFTA og EEC, med deltagelse af flere andre lande end dem, der går ind i disse to eksisterende markeds-sammenslutninger.

Dette kan være det europæiske sigte med den nordiske union, men så må man indstille sig på, dels at intet enkelt land skal sikre sig ret til at bryde ud i utide, dels at dette sikkert også ville skabe alvorlige vanskeligheder for det pågældende land. Finansministeren har for nylig sagt noget om, at hvad der end sker med Danmark i forhold til de europæiske markedsdannelse, så kan vi ikke tåle at miste vort allerede etablerede økonomiske og handelsmæssige forhold til Sverige, og det er jo så sandt, som det er sagt og formentlig også ment: Samlet kan Norden forhandle om deltagelse i en europæisk integration, men intet enkelt nordisk land burde forhandle for sig og isoleret fra de andre.

Derfor vil vi tilråde regeringen, at den trækker den ansøgning om medlemskab, der endnu ligger hos EECs kommission i Bruxelles, tilbage og derved dels erkender realiteterne, dels demonstrerer, at Danmark ikke agter at melde sig ud af Norden, men tværtimod vil holde sammen med Norden. Men uægtelig, økonomi- og markedsministerens i visse henseender forbløffende redegørelse af i tirsdags siger jo det stik modsatte, så vidt det stik modsatte kan siges i en officiel tilkendegivelse fra regeringen. Han erklærede, at regeringens sigte med det nordiske samarbejde kun har det ene formål at føre Danmark, eventuelt også andre nordiske lande, ind i et eventuelt udvidet fællesmarked. Hans tale gav det ubehagelige, men jeg er bange for, rigtige indtryk, at regeringen ikke anser den nordiske union for et formål i sig selv og gavnlige for de nordiske lande under alle omstændigheder,

men kun for egnet til at forberede dem til deltagelse i et stort europæisk fællesmarked.

Vi ved naturligvis nok at selv denne regeringsformulering ikke tilfredsstiller hr. Anders Andersen, der ude i landet holder mange taler om, at dansk landbrug kan tjene 2,4 milliarder kr. årligt ved dansk medlemskab i fællesmarkedet — men forsigtigvis undlader at forelægge beregningerne herom for folketingets markedsudvalg — og som uden for tinget stiller forslag om, at forhandlingerne om nordisk samarbejde afbrydes, og at Norden i stedet omgående melder sig ind i EEC — hvordan det så skulle kunne lade sig gøre. Men meget tyder på, at et af regeringspartiernes, venstres, ikke uvilje, men ilvilje til at stille mod fællesmarkedet og dets tilsvarende vrangvilje over for en nordisk union, samt de konservatives splittelse eller uklarhed i disse spørgsmål har tvunget statsministeren og hele regeringen til at vise en valenhed, der kontrasterer ubehageligt mod statsministerens sikkert af god vilje bårne friske initiativ på Nordisk Råds møde i fjor i Oslo.

Jeg vil tillade mig her igen at citere et afsnit af direktør Steen Danøs udtalelser til Politiken for søndag den 26. januar i år. Han vender sig mod dem, der taler om risikoen for at isolere os fra fællesmarkedet og siger:

„Ja men hvem er det, vi isolerer os sammen med? De skandinaviske lande tilsammen betyder meget mere, end vi går og tror. Jeg kan slet ikke se, hvad Danmark har at gøre i fællesmarkedet uden det øvrige Skandinavien. Landet ville blive en provins uden centrum og ubehageligt undergivet en kristelig-demokratisk-gaullistisk mentalitet, der ligger os fjernt.“

Det må også siges til regeringen og til alle partier i dette ting: vi kender Finlands stilling. Vi ved, at Finland ikke er villig til at indtræde i fællesmarkedet, og at hvis EEC-målsætningen fastholdes, så er der ikke alene lukket af for Finlands deltagelse i en nordisk union, men så har man på det alvorligste skadet de store muligheder for overhovedet at skabe et forenet Norden omfattende Finland, Norge, Sverige og Danmark. Hvis økonomi- og markedsministerens ord om målsætningen ikke får en klar anden fortolk-